

21^e zondag door het jaar 23-24 augustus 2025

—

decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: De deur staat altijd voor je open – Will Tura (1982)

<https://www.youtube.com/watch?v=tsb0D35zpQU>

Elk bezoek dat jij mij brengt is voor mij als een geschenk
Bij mij mag je zomaar binnen lopen
Ik ben zo op jou gesteld 't is niet nodig dat je belt
Want de deur staat altijd voor je open

't Heeft niet wat een ander denkt, ik alleen weet wie je bent
Met de waarheid neem je toch geen loopje
Jij blijft iemand die ik vertrouw, die ik nooit ontwijken zou
Je weet men deur staat altijd voor je open

't Mooiste in mijn leven dat ben jij, loop daarom nooit mijn huis voorbij
Wees maar niet bang je weet ik laat je altijd vrij, al ga je hier ver vandaan
Nooit zal ik je laten staan, bij mij zou je nooit een blauwtje lopen
Hier kan je altijd terecht ook al gaat het met je slecht
Want de deur staat altijd voor je open

Misschien zie ik je niet zo vlug in dit huis bij mij terug
Maar toch blijf ik op een weerzien hopen
Ik wil dat je er daaraan denkt als je ongelukkig bent
Want de deur staat altijd voor je open
Want de deur staat altijd voor je open

Op 2 augustus werd de koning van het Vlaamse lied, Will Tura 85 jaar. Optreden doet hij niet meer maar hij is zeker niet vergeten mede door de honderden liedjes die hij in de loop van zijn lange carrière heeft opgenomen waarvan velen in het collectieve geheugen zitten. Ik weet niet of deze hierboven uit 1982 zo bekend is, maar ze past alleszins bij wat we horen in het evangelie van dit weekend. Mogen we erop vertrouwen dat Gods deur altijd voor ons openstaat.

Intredelielied: Voor kleine mensen (ZJ 207)

<https://www.youtube.com/watch?v=nWbTsyVWX6E>

**refr.: Voor kleine mensen is Hij bereikbaar
Hij geeft hoop aan rechtelozen,
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
Hij koopt hen vrij uit het slavenhuis.**

1. Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen,
breken en binden,
Hij zal leven, onvergankelijk als de zon.

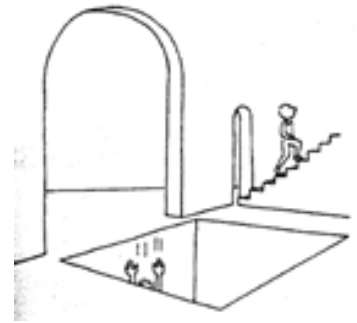
2. Zoals de dauw die de aarde drenkt
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien
zal er vrede in overvloed zijn.

3. Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen.

4. Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede van mens tot mens.

Welkom:

"Het is een smal deurtje dat toegang geeft tot het Rijk van God" zegt Jezus ons vandaag. En je wordt slechts binnengelaten als je voldaan hebt aan het ene geldende criterium: gerechtigheid doen, d.w.z. zo leven dat de ander er beter van wordt. Wie zijn deur dicht hield voor zijn medemens in nood, staat op zijn beurt voor de gesloten deur van het Rijk Gods. Slechts voor wie geleefd heeft met een open hart voor de ander, voor hem of haar zal worden opengedaan.

Gebed om ontferming:

L.: Om ontferming bidden wij U voor wie verdwaald zijn in het leven.
Voor wie geen deur nog open gaat.
Heer, ontferm U over ons.

Om ontferming bidden we U voor wie niet durven loslaten
en voor wie veranderen te veel pijn doet.
Voor wie niemand geen deur nog open doet
Christus, ontferm U over ons.

Om ontferming bidden we u voor wie gaan dak boven hun hoofd
hebben, voor wie deuren gesloten blijven.
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God:

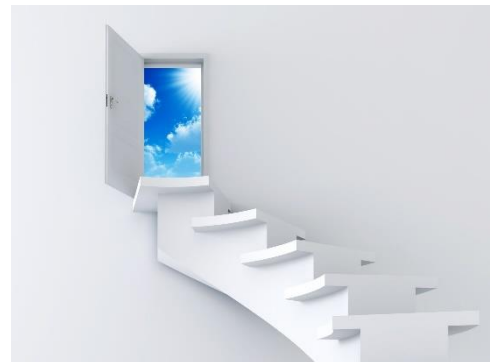
Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap
gestalte geven.
Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

God,
U wilt dat wij onze uiterste best doen
om door de nauwe deur binnen te gaan.
In ons leven stuiten we vaak
op moeilijkheden en op weerstand.
Wij vragen U:
geef ons de moed en de kracht
om onze tegenslagen te boven te komen
en sterk ons in het vertrouwen
dat U steeds het goede met ons voor hebt,
vandaag en alle dagen. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 66, 18-21)

Na de terugkeer van vele ballingen uit Babylonië, eind zesde eeuw voor Christus, verloopt de heropbouw van het land heel moeizaam. Tussen hen die achterbleven en zij die zijn teruggekeerd, ontstaan vele conflicten, vaak met geweld. Jesaja roept iedereen op om God te eren en elkaar te helpen. Hij eindigt zijn boek met een eerbetoon aan God en het vooruitzicht van een vrede over de hele wereld.

18 Ik kom om alle volken en talen te verzamelen;
zij zullen komen en mijn glorie zien.
19 Ik geef hun een teken, en hun overlevenden zend Ik naar de volken,
naar de verre eilanden, die mijn roem nog niet hebben gehoord
en mijn heerlijkheid nog niet hebben gezien;
zij zullen mijn heerlijkheid onder de volken verkondigen.
20 Dan brengen zij al uw broeders uit de volken mee,
als een offer voor de Heer,
op paarden, wagens, huifkarren, muildieren en draagstoelen,
naar mijn heilige berg Jeruzalem, zoals Israëls zonen in reine vaten
hun gaven naar het huis van de Heer brengen', zegt de Heer.
21 `En ook uit hen zal Ik priesters en Levieten kiezen', zegt de Heer.

Tussenzang: Ps. 117 (116), 1, 2

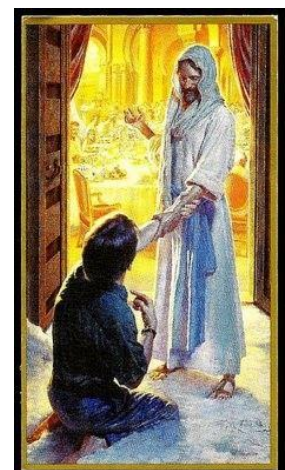
refr.: Gaat uit over de hele wereld
en verkondigt het evangelie aan heel de schepping.

Looft nu de Heer, alle naties der aarde,
huldigt de Heer, alle volken rondom;

Omdat Hij bij ons zijn goedheid getoond heeft;
de trouw van de Heer houdt in eeuwigheid stand.

Tweede lezing: Uit de brief aan de Hebreëën
(Hebr. 12, 5-7. 11-13)

Broeders en zusters,
5 Bent u het Schriftwoord al vergeten
dat u als kinderen aanspreekt en u bemoedigt:
Kind, minacht de terechtwijzing van de Heer niet,

laat je door zijn straf niet ontmoedigen.

6 Want de Heer wijst hen terecht die Hij liefheeft,
Hij straft ieder die Hij als zijn kind erkent.

7 U moet het verdragen, het draagt bij tot uw opvoeding;
God behandelt u als kinderen.

Ieder kind wordt wel eens door zijn vader gestraft.

11 Tucht is nooit prettig,
op het moment zelf is er meer verdriet dan blijdschap;
maar op de lange termijn levert ze
voor degenen die zich door haar lieten vormen,
de vrucht op van vrede en gerechtigheid.

12 Daarom, hef de slappe handen op, strek de wankelende knieën,

13 laat uw voeten rechte wegen gaan;
het kreupel lichaamsdeel mag niet ontwricht worden, maar moet genezen.

Tussenzang: De laatsten worden de eersten (ZJ 589)

<https://www.youtube.com/watch?v=uaoEK18n1rA>

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
de knechten mogen heersen, de dienaar heet een zoon.

O Heer, o eerstgeboren van allen uit de dood,
Gij zoekt wat is verloren, Gij maakt het leven groot.

Gij die als allerlaatste ter wereld wederkomt,
Gij wijst ons onze plaatsen wanneer de strijd verstomt.

Wie zelf zich hoog verheffen, die slaat zijn oordeel neer,
de bergen worden vereffend, de zee zwijgt voor de Heer.

Maar wie zich heeft gebogen voor wat Hij geboden heeft,
die zal Hij ook verhogen zo waar Hij eeuwig leeft.

De laatsten worden de eersten, wie knielde krijgt een troon,
wie slaaf was mag nu heersen, de vreemdeling wordt zoon.

Evangelie: (Lc. 13, 22-30)

Uit het evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

22 Jezus trok door steden en dorpen, waar Hij onderricht gaf,
onderweg naar Jeruzalem.

23 Iemand vroeg Hem:

`Heer, zijn het er maar weinig die gered worden?'

Hij zei tegen de mensen:

24 `Doe wat u kunt om door de nauwe deur binnen te komen,
want Ik verzeker u, velen zullen proberen binnen te komen,
maar er niet in slagen.

25 Vanaf het moment dat de heer des huizes is opgestaan
en de deur heeft afgesloten, zult u buiten moeten blijven.

U zult op de deur gaan bonzen en roepen:

`Heer, doe open', en Hij zal u antwoorden:

`Ik ken u niet. Waar komt u vandaan?'

26 Dan zult u zeggen:

`We hebben met U gegeten en gedronken,

en in onze straten hebt U onderricht gegeven."

27 En Hij zal tegen u zeggen:

`Ik ken u niet. Waar komt u vandaan?

Ga weg allemaal, bedrivers van onrecht die u bent!"

28 Dat zal een gejammer zijn en een tandengeknars, als u Abraham en Isaak en Jakob

en alle profeten in het koninkrijk van God zult zien, terwijl u eruit gegooid wordt.

29 Dan zullen ze komen van oost en west, van noord en zuid,

en aan tafel gaan in het koninkrijk van God.

30 Let op, laatsten zullen eersten zijn, en eersten zullen laatsten zijn.'

Overwegingen:

Zijn het er veel die gered worden?

Dat zijn zo van die vragen...

Wij stellen ze ook soms, als we met collega's samen zijn:

"Hoeveel volk komt er bij jullie nog naar de mis."

Ook binnen onze pastorale eenheden vergelijkt de ene plaatselijke gemeenschap zich soms met de andere:

"Wij hebben hier dikwijls nog zoveel volk, en jullie...?"

Hoeveel volk er komt, doet er niet toe.

Het gaat om wie er komt. Wij dus.

Wij, die die ongemakkelijke boodschap mogen horen:

om het geluk te bereiken, moeten we door de nauwe deur, Jezus zelf, passeren.

En dat vraagt een inspanning.

Het staat ook zo, letterlijk, in het evangelie: "Span u tot het uiterste in."

Dat betekent dan dat wij eigenlijk nooit volleerd zijn. We kunnen nooit zeggen: nu ben ik er! Nu ben ik christen!

Nee, we worden het, elke dag hopelijk wat meer. Door de zelfzucht te bevechten, de liefde te bevorderen.

Het lijkt op dat machtig mooie instrument dat we zo graag gebruiken in de liturgie: het orgel.

Als er niet voortdurend nieuwe lucht in de pijpen wordt geblazen, sterft de mooiste muziek van de beste componist als een zielig deuntje uit.

Zo is het ook met ons: de blaasbalgen van ons christelijk leven moeten altijd bol staan.

De melodie die klinken mag is het Rijk van God, opgebouwd door onze inzet, onze dienstbaarheid, onze vergevingsgezindheid, onze liefde..

Wie bij de pakken blijft zitten, laat andere dingen de kop opsteken, zoals onkruid, bv, dat ongevraagd uit de grond komt.

Christenzijn vraagt dus een inspanning.

Maar omdat wij mensen zijn, is de vraag nooit veraf:

"Inzet, goed en wel: maar waarvoor dienen onze inspanningen dan? Waar gaat het allemaal naartoe? Wat is de zin van onze dagelijkse inzet?"

Als antwoord op die vraag vertelt Jezus ons dan een verhaal. Zoals Hij altijd doet. Over een feestmaaltijd, waar wij in zijn vriendschap delen. Zoals de profeet Jesaja het bezingt: de Heer richt een maaltijd aan, van spijs en merg en uitgelezen wijnen. En Hijzelf zal rondkomen, en ons bedienen, met overvloed!

Alleen...

Niet iedereen raakt aan die tafel...

Er zijn er die buiten blijven.

Niet per se omdat ze uitgesloten worden, maar eerder omdat zij zichzelf uitsluiten. Door hun liefdeloosheid, hun zelfzucht, hun -mag het woord nog gebruikt worden?- zonde... ze passen er niet bij.

En ook...

Er zijn laatsten die eersten zullen zijn.

Er zullen er zijn die we niet verwachten, omdat ze er, naar onze normen allicht, niet bij horen.

De sukkelaar langs de zelfkant van de samenleving.

De dakloze bedelaar in een of andere grote stad.

De vluchteling of migrant uit onze buurt.

Dat familielid, waarmee we in ruzie leven...

God is God.

Gelukkig voor ons gebruikt Hij onze normen niet.

Hij kijkt naar ons hart.

En we weten wat Hij ons, eens of anders zal vragen:

"Hoe groot was uw liefde?"

(Wim Seynaeve)

Heb je er wel eens bij stil gestaan hoeveel deuren je tegenkomt?

Draaideuren, zijdeuren, voordeuren, achterpoortjes, schuifdeuren, klapdeuren, automatische deuren...

Deuren: je moet ze durven openen, maar ook durven dicht doen.

Een deur die altijd openstaat, is geen deur maar gewoon een gat in de muur.

Een deur die nooit open is, is ook geen deur, maar gewoon een muur.

Welke deuren maak je open en welke heb je tot nog toe dichtgelaten?

Maar ook: welke deuren doe je dicht en welke heb je tot nog toe open gelaten?

Geloven is opengaan voor het Mysterie

en dichtdoen wat voorbij is.

Is opengaan voor het nieuwe.

Christus volgen is door zijn deur binnengaan en de deur achter de dood en de zonde dichtslaan.

Geloven is niet de eerste zijn

die alles en iedereen verslaat,

maar de laatste

die niet verdergaat

voordat recht is gedaan.

Voordat die deur is opengegaan.

De kerkdeur

Heb je er wel eens over na gedacht,

wat er gebeurt als je door een kerkdeur naar binnen gaat?

Heb je wel eens aan de lijve ondervonden,

dat zo een deur een verbinding is van twee werelden?

Aan de ene kant van de deur

ligt het rumoerige, dagelijkse leven van werken en zakendoen,

het leven met zijn zorg en zijn gezelligheid,

het leven waarvan wij genieten met zoveel goeds en ook met zoveel kwaads, narigheid,

leugen, bedrog en achterdocht.

Aan de andere kant, de ruimte waar wij,
met al onze onrust en onze zorgen, tot rust kunnen komen.
In die ruimte is het licht anders.
Het wordt getemperd door gebrandschilderde ramen,
door de sfeer van beschouwing en gebed, van dieper en anders zien.
Die ruimte is indrukwekkend door haar sterke muren,
de oprijzende pilaren en de hoge gewelven.
We zijn in het huis van God,
waar alles wijst naar zijn goedheid, naar zijn barmhartige liefde.

Dat is de ervaring van vele toevallige bezoekers, pelgrims en toeristen.
Het moge de ervaring zijn van elke kerkganger,
die door de kerkdeur naar binnengaat.

naar een tekst van Romano Guardini

Ik hoef niet te geloven in mooie woorden of grote gebaren
zolang ik maar geloof in de taal van het hart.

Ik hoef niet te geloven in strenge regels of zware plichten
zolang ik maar geloof in de waarde van het leven

Ik hoef niet te geloven in een belangrijke positie, een plaats vooraan
zolang ik maar geloof in de gelijkwaardigheid van mensen.

Ik hoef niet te geloven in wat anderen zeggen
over oorsprong en zin van dit, mijn leven
zolang ik maar geloof
in de Vader
die mens voor mens op handen draagt,
in de Zoon
die midden in het leven staat,
in de Geest
die hoop geeft waar de zin vervaagt,
in elke mens
die voor de liefde opengaat.
(Gooi & Sticht, een jaar de tijd, 1997, p.120)

Woorden van geloof:

Ik geloof in Hem die heet:
'Ik zal er zijn voor allen, niemand uitgesloten'.

Hij is de Kern, de Bron van onze solidariteit.
Op Hem wil ik mijn inzet afstemmen
en zijn naam maken tot rode draad van mijn leven.

Ik geloof in Jezus,
het levende verzet tegen iedere uitsluiting.
In Hem heeft onze God handen en voeten gekregen.
In Hem is zijn naam werkelijkheid geworden.
Ik geloof dat Hij niet vergeefs heeft geleefd
maar dat Hij elke dag opnieuw verrijst
in mensen die vandaag
zijn solidariteit met de uitgestotenen belichamen.

Ik geloof in zijn Geest,
die ook vandaag mensen bezielt
en aanzet om zijn manier van leven tot de hunne te maken,
en de weg te gaan van breken en delen,
van goedheid en verbondenheid,
van recht en vrede,
altijd weer ten bate van de minsten.

Ik geloof in Hem die heet:
'Ik zal er zijn voor u',
en ik weet: Hij is te doen. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij dat wij ons niet opsluiten in onszelf
zodat we ontoegankelijk worden voor anderen,
maar dat we de deur van ons hart telkens weer openen
voor mensen die bij ons aankloppen.
Laten wij bidden...

Bidden wij om moed en kracht om ons kwetsbaar op te stellen,
in het bijzonder voor de vreemdelingen in ons midden.
Dat zij niet gemarginaliseerd worden,
maar de kans krijgen ons te verrijken met hun zienswijzen en tradities.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor onszelf.
Dat wij met elkaar verbonden mogen zijn in liefde en trouw,
en dat onze omgang met elkaar gekenmerkt mag zijn
door respect en oprechte zorg voor elkaar.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor onze geloofsgemeenschap.
Dat zij herkenbaar mag zijn aan haar streven naar gerechtigheid
en dat wij anderen, die datzelfde nastreven,
mogen erkennen als broers en zusters.
Laten wij bidden...

Lied: Zomaar een dak (ZJ 735) – Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=9CkP9OTrEBI>

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen,
speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnengaan
om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen
diep uit de wereld aangewaaid.

Monden van aarde horen en zien,
onthouden, spreken voort
Gods vrij en lichtend woord.
Tafel van Eén, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Gebed over de gaven:

Het is gemakkelijk, Heer,
dit brood te breken en elkaar de beker aan te reiken.
Veel moeilijker is het onszelf open te breken naar anderen,
onze handen uit te steken naar elkaar.
Terwijl wij U deze gaven aanbieden,
beloven wij dat wij als voedsel en drank voor
anderen willen zijn. Zegen dit voornemen,
Heer, wij vragen het U in Jezus' naam. Amen.

Groot Dankgebed:

God, hoe wonderlijk zijn de wegen die U met ons gaat.
U roept ons bij onze naam om medemens te zijn,
om schouder aan schouder de weg van het leven te gaan,
om te groeien naar uw beeld en gelijkenis.

Wij danken U voor allen
die ons woorden van hoop en vrede toespreken,
die ons nabij blijven in uren van angst en onzekerheid,
in uren van pijn en eenzaamheid,
die met ons meegaan
en ons doen groeien tot nieuwe levenskracht.

Wij danken U
voor al het goede en het geluk dat wij mogen ervaren,
voor wat ons mild en hoopvol stemt,
voor wat ons nieuwe perspectieven aanreikt,
voor wat onze diepste levenskrachten aanspreekt.
Daarom richten wij ons tot U met de woorden: **heilig, ...**

U die telkens weer de mens bezielt,
U die telkens weer geroepen wordt bij wieg en graf,
bij rouwen en bij ' houden van ',
naar U wordt uitgezien als naar een hemel die ons wacht:
Jezus Christus, die zich als brood
voor de wereld heeft geschonken.

Toen de wereld Hem niet meer aanvaardde,
zijn stem niet meer gehoord mocht worden,
zijn genezende aanwezigheid verdwijnen moest,
heeft Hij ten afscheid brood genomen,

INSTELLINGSWOORDEN

Dit is het geheim van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Wij bidden,
open ons hart
voor de vragende aanwezigheid van mensen,
open onze ogen,
opdat wij het zoeken van mensen zouden zien,
open onze oren,
opdat wij het diepste verhaal van mensen zouden horen.

Geef dat wij ons zo bewust mogen worden
dat breken en delen het geheim is van samen-leven.

Zo komen wij op het spoor van Jezus,
die mensen doet opstaan uit onmacht en verlamming,
en bouwen wij mee aan een wereld
waar ruimte is voor iedereen,
waar mensen met elkaar de weg van het leven gaan.

Wij bidden voor hen
die een stuk levensweg met ons zijn meegegaan,
voor hen die op ons rekenen,
voor hen die naast ons staan en ons bemoedigen.
Wij gedenken ook hen
van wie wij afscheid hebben genomen;
ook al zijn zij gestorven,
zij blijven tot ons spreken en ons inspireren.

Beziel ons met uw Geest,
boetseer ons tot mensen voor mensen,
evenbeelden van uw zorg om alles en allen.
Maak onze handen vrij
en leer ons brood breken, wereldwijd;
leer ons hoop schenken
aan de mensen van nu en morgen.

Geef dat het zichtbaar is dat wij uw mensen zijn,
levende wezens van tastbare liefde,
van voelbare toekomst, van een levende God.

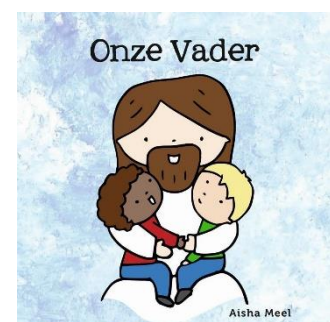
Door Hem en met Hem en in Hem zal uw naam geprezen zijn,
Heer onze God, barmhartige Vader, in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Opdat de Geest van Christus in ons werkzaam zou kunnen zijn,
moeten wij ons verbonden voelen met God, ons aller Vader.
En daarom bidden wij:

Onze Vader...

Vaak voelen wij ons klein en machteloos.
Toch schuilen ook in ons krachten van geloof, hoop en liefde.
Moge wij bij elkaar die krachten tot leven wekken,
zodat er in ons midden een beweging op gang komt
van geloof, hoop en liefde

die sterker is dan alle aardse machten.
Dan zullen wij hoopvol mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Vrede vind je niet in de kracht van wapens,
in dreigende woorden of rollende spierbundels.
Vrede vind je in liefde.
Vrede vind je niet in duistere zaakjes.
Vrede vind je in het licht.
Vrede vind je niet in eigenbelang eerst.
Vrede vind je in het Rijk dat God schenkt als wij vrede maken.
De vrede van God zij altijd met u.
En laten wij die vrede elkaar van harte toewensen.

Lam Gods

Communielied: Verkondig alle mensen (ZJ 502)

<https://www.youtube.com/watch?v=IK6yJsbY3YA>

Verkondig alle mensen wat Ik u zeggen zal:
mijn woorden brengen vreugde en vrede overal.

Verkondig aan eenieder die hier geboren wordt:
wij zijn niet langer vreemden, maar kinderen van God.

Verkondig aan de blinden: een licht is opgegaan,
wij lopen niet verloren, er is een weg te gaan.

Verkondig aan de armen: uw droefheid is voorbij,
de zondaar vindt vergeving, de liefde maakt u vrij.

Verkondig aan wie zoeken: niet eeuwig duurt uw nood;
Ik ben uw weg naar vrede; Ik ben uw levens-brood.

Verkondig aan wie sterven: gij kunt in vrede gaan;
het wordt voor u ook Pasen, Ik ben u voorgegaan.

Verkondig heel de aarde en al wat adem heeft:
gelukkig zal hij wezen die in de liefde leeft.

Verkondig alle mensen wat Ik u heb gezegd:
gerechtigheid en vrede zijn in uw hart gelegd.

Slotgebed:

God,
wek in ons het verlangen om al doende
ertoe bij te dragen
dat uw Rijk komt,
dat uw wil geschiede
overal waar mensen wonen.

Maak ons van belijders
tot doeners van Jezus' Woorden.
Beziel ons daartoe met de Geest die Hem bewoog
om in woord en daad uw liefde te delen met velen. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

De drie deuren

Twee deuren en één smalle. Achter de eerste brede deur liggen de zekerheden opgestapeld. De stenen tafelen van de uitgesleten paden. De steunpilaren van de geldende orde. Schuilkelder tegen de gevaren van de boze wereld. Geen uitgang. Alleen muren. Geen doorgang.

Achter de tweede brede deur zoeken mensen vergetelheid. Een uurtje rust om alle narigheden van het leven te vergeten. Verwijlen bij mooie klanken, zachte woorden. Het verleden koesteren. Dromen zonder uitdaging. Alleen troost. Geen appèl.

Achter de smalle deur is alleen maar ruimte.
Verte. Oproep om vrij te worden.
Elke knechting van buitenaf weigeren.
De bekoring van de brede weg weerstaan.
Zoeken naar de goede weg. Zelf toekomst
scheppen. Maar nooit alleen, op eigen houtje.
Altijd samen met andere reisgenoten.
Op tijd stil staan bij de weg.
De richting ijken op het Evangelie ...

Als je van hier weggaat,
span je dan tot het uiterste in om je licht brandend te houden.
In pijn en verdrukking:
houd brandend het licht van de overwinning.
Voor de nauwe, gesloten deur:
houd brandend het licht van de hoop.
Op het feest van de glitter en het goud:
houd brandend het licht van de eenvoud.
Velen gaan bekende, brede, hel verlichte wegen.
Ga jij met een klein lichtje
de weg tegen alle wegen in.
Ga de weg van God,
ga met God naar de mensen.
Zijn deur staat steeds open...

